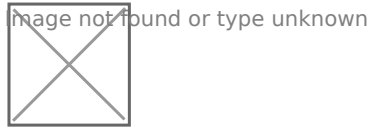

Το άβατο του Αγίου Όρους αντικείμενο συνεδρίου σε ένα από τα κολέγια του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης

/ [Αγιορείτικα](#)

Το άβατο του [Αγίου Όρους](#) αποτέλεσε αντικείμενο συνεδρίου που πραγματοποιήθηκε τις προηγούμενες ημέρες σε ένα από τα αρχαιότερα κολέγια του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, το Exeter College, με τη συμμετοχή βυζαντινολόγων και άλλων επιστημόνων απ' όλον τον κόσμο.

«Η έννοια της απαγορεύσεως δεν είχε να κάνει με οποιαδήποτε στοχευμένη διάκριση των δύο φύλων. Ήταν σαφώς ένα απλό και βασικό μέτρο περιορισμού της αθρόας εισόδου και παραμονής στο Άγιον Όρος και διασφαλίσεως του ησυχαστικού του χαρακτήρα», ξεκαθάρισε στη νομική ανάλυση του αγιορείτικου καθεστώτος του άβατου, ο καθηγητής του Ελεύθερου Πανεπιστημίου του Βερολίνου **Τάσος Νικόπουλος**.

Ξεχωριστή ήταν η παρουσία δύο βατοπαιδινών μοναχών, οι οποίοι προχώρησαν σε βιωματική ανάπτυξη του μοναστικού βίου και των πνευματικών συνθηκών της.

Ο κ. Νικόπουλος ανέλυσε το ειδικό καθεστώς στο Άγιον Όρος: *«Είναι το διεθνές δίκαιο που επιφυλάσσει ειδικό καθεστώς για τον Άγιον Όρος, στον βαθμό που το αναγνωρίζει ως νομικό πρόσωπο δημοσίου διεθνούς δικαίου και το προστατεύει με τα χαρακτηριστικά που είχε σε κάθε ιστορική φάση της εξέλιξής του»*.

Το άβατο περιλαμβάνεται ως ειδικό αγιορείτικο καθεστώς στο πρώτο αθωνικό τυπικό που είναι το σιγίλλιο που εξέδωσε το 883 ο βυζαντινός αυτοκράτορας **Βασίλειος Α' ο Μακεδών**. «...σε ό,τι αφορά τις οχλήσεις που μπορεί να προξενούν όσοι διέρχονται από την περιοχή ή γειτνιάζουν (με την αθωνική πολιτεία των μοναχών), σε σχέση με επεμβάσεις ή παρενοχλήσεις που δεν αφήνουν τους μοναχούς απερίσπαστους στο (πνευματικό) έργο τους, η θεοστήρικτη βασιλεία μου θεώρησε ότι είναι δίκαιο διά του σιγιλλίου αυτού να παράσχομε προστασία (στο καθεστώς των μοναχών)... γι' αυτό και τους εξασφαλίζομε έναντι των στρατηγών και των οργάνων τόσο της κεντρικής όσο και της περιφερειακής (θεματικής) εξουσίας, και ως το τελευταίο όργανο της εκτελεστικής ιεραρχίας, που μπορεί να είναι επιφορτισμένο με την είσπραξη εισφορών... για να μην επιβάλλονται επήρειες στους μοναχούς, και να τους αφήνουν απερίσπαστους μέσα στην περιοχή τους», μετέφερε ο κ. Νικόπουλος τονίζοντας ότι ουσιαστικά το άβατο ήταν απαγόρευση σε κάθε μορφής εξουσία. Μία απαγόρευση, που όπως ανέλυσε σεβάστηκαν όλα τα επικυρίαρχα καθεστώτα.

Στο συνέδριο αναλύθηκε ότι η πρώτη αναφορά στην απαγόρευση εισόδου των γυναικών γίνεται στο βυζαντινό τυπικό του **1406 του αυτοκράτορα Μανουήλ Β' Παλαιολόγου** εξηγώντας ότι γίνεται για «να διαφυλαχθεί το απερίσπαστο και η ανενοχλησία των μοναχών».

Εντύπωση προξένησε η βιωματική ανάλυση του μοναχισμού και η πνευματική πλευρά του άβατου από τους μοναχούς της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου Θεοδόχο και Αλέξιο. Εξήγησαν πως για τον μοναχό ο **μοναχισμός** σημαίνει απόλυτη αποκοπή από τα εγκόσμια με την έννοια ότι είναι απόφαση απομάκρυνσης απ' όσα συμβαίνουν εκτός της αθωνικής Πολιτείας.

Μάλιστα έγινε αναφορά και στον νόμο του Ιουστινιανού, που σχετίζεται με τους μοναχούς του Αγίου Όρους για τους οποίους αναφέρει ότι με την έναρξη της κουράς τους ανοίγει και η κληρονομική τους διαδοχή. Δηλαδή ο νομοθέτης από τότε θεωρεί ότι ο μοναχός παύει να έχει οποιαδήποτε και τυπική εμπλοκή στα καθημερινά.

Πηγή: voria.gr